

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN !

KOMÜNİST

KÖZ

**Rojava'ya Özgürlük,
Orta Doğu'ya Barış!**

**AKP'ye Kanma
CHP'ye Yol Verme!**

Kürtlere Özgürlük!

AYLIK KOMÜNİST GAZETE

FİYATI: 1 TL (KDV DAHİL)

Eylül 2013 Özel Sayısı

GERİCİLERİN SAVAŞINA TARAF OLMAYACAĞIZ BATI KÜRDİSTAN'IN HAKLI SAVAŞININ YANINDAYIZ

2013 yılının 1 Eylül'ünde, Dünya Barış Günü'nde, barış hakkında en çok yalan barışa dünyada belki de en çok susamış topraklar olan Orta Doğu'da söyleniyor. 2013 yılının Dünya Barış Günü Suriye'ye bir emperyalist müdahalenin kronometresi çalışırken geldi.

1 Eylül İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın başlangıcını simgeliyor. 1 Eylül bir kez daha dünyanın emperyalistler arasında yeniden paylaşılması uğruna binlerce emekçinin birbirine kırdırıldığı koşullarda geliyor. Bir kan gölü halindeki Orta Doğu'ya yeni bir emperyalist saldırı hazırlığının tetiği çekilirken geliyor.

Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın sonucunda şekillenen ve bugünkü haritası çizildiğinden beri savaşız bir gün yaşamayan Orta Doğu bir kez daha 1 Eylül'e silahların bombaların ve emperyalist savaş tehditlerinin altında giriyor.

Kirli barış anlaşmalarıyla çizilen Orta Doğu'nun haritası sadece iki ulusu esir etmekle kalmadı. Aynı zamanda Orta Doğu'da onlarca yıldır sürececek savaşların tohumlarını da attı. Bugün savaşın dehşetini istismar ederek barış çığırtkanlığı yapanlardan hiçbiri Orta Doğu'daki savaşların bu iki asli nedenine değinmiyor.

200 milyonluk Orta Doğu'da Filistin ve Kürdistan'ın boyunduruk altında tutulduğu coğrafyada yaklaşık 40 milyon emekçi yaşıyor. Her beş emekçiden birinin kendi toprağında esir olduğu bir coğrafyada barıştan söz etmek mümkün olamaz elbette. Filistin ve Kürdistan'ı esir edenler Orta Doğu'nun en güçlü savaş aygıtlarına sahip, dünyanın en militarist devletleri arasında yer alan devletler. Türkiye dünyanın en büyük sekizinci ordusuna sahip; bölgedeki en fazla tanka sahip devlet Suriye. Suudi Arabistan bir yana bırakıldığında Orta Doğu'da silahlanmaya en fazla para harcayan ve nükleer silahı olan tek devlet İsrail. İsrail'in peşinden giderek nükleer silahlanma yolunda adım üstüne adım atan devlet Kürtleri esir eden İrandan başkası değil. Dünyada milli gelirinin en büyük kısmını silahlanmaya ayıran devletse Filistin başına bekçi olarak dikilen Ürdün Krallığı.

Filistin ve Kürdistan esareti sadece bölge devletlerinin silahlanmasının, Filistin ve Kürt kartını kullanarak birbiriyle rekabete girmesinin önünü açmıyor. Aynı zamanda Amerika'nın, İngiltere'nin, Fransa'nın ve Almanya'nın ve diğer emperyalist devletlerin bölgedeki bu silahlı rekabetten kendi gerici çıkarlarına ulaşmak ve bölgeye iyice yerleşmek için faydalanmasını sağlıyor.

Bugün de emperyalistler arası paylaşım kavgalarının sonucunda yaratılan gerici Suriye Devleti Orta Doğu'nun yeniden paylaşılması uğruna bir iç savaşa sürüklendikten sonra yeni bir emperyalist müdahalenin hedefi haline gelmiş durumdadır. Emekçiler ve ezilenler de bu plana alet olmaya zorlanıyor.

Gericiler AKP hükümeti yıkılmakta olan iktidarını kurtarmak uğruna ve sözüm ona demokrasi barış ve insanlık adına bu müdahalenin baş aktörleri arasına girerek bir türlü adım atmadığı çözüm sürecini rafa kaldırmak istiyor. Gezi Ayaklanması'nın yeniden parlamasına karşı baskı tedbirlerini arttırmak için bu savaş fırsatından yararlanmayı tasarlıyor. Ama hem AKP'nin hem de emperyalistlerin başlıca kaygularından biri de Suriye'deki gerici iç savaşta tarafsız kalarak kendi topraklarında egemenliklerini ilan eden Batı Kürdistanlıların haklı savaşını boğmak, Batı Kürdistan'ı yeniden ve sağlamca Suriye'ye bağlamak.

Oysa savaşa karşı barış çığıklarıyla asıl üstü örtülmek istenen yegâne haklı savaş bugün Rojava'da sürüyor. Onurlu ve adil bir barışı en çok Batı Kürdistanlılar hak ediyor. Bu nedenle de komünistlerin, emekçilerden ve ezilenlerden yana olanların tereddütsüz ve koşulsuz olarak yanında yer almak zorunda oldukları bir savaş var. Savaşa karşı barış furçasına kapılmadan haklı bir savaştan yana olduklarını haykırma zarureti var.

Bugün emperyalist saldırıya karşı gerici Baas rejiminin yanında yer almak yahut savaşa karşı barış çığıkları yükseltmek değil, «gericiler arasındaki savaşın tarafı değiliz Rojava'daki haklı savaşın yanındayız» demek zamanıdır. Zira haklı savaşların da olduğunu en çok bugünlerde hatırlatmak lazımdır, kirli barışlara mahkûm olmamanın biricik yolu da budur.

2013 1 Eylül'ünün takip eden süreçte Rojava'daki haklı savaşın yanında yer almak sadece Batı Kürdistanlılarla dayanışma duygularını dile getirmek anlamına gelmiyor. Bu tutum aynı zamanda iktidarını kurtarmak için ve müzakere sürecinden kaçmak için savaş kışkırtıcılığı kurnazlığına soyunan gerici AKP hükümetinden kurtulmak onun yerini kapmak için hazırlanan CHP'nin önünü kesmek için de tek doğru tutumdur.

Savaş bulutları yoğunlaşırken savaş karşıtlığı yapmak yerine «Rojava'ya özgürlük Orta Doğu'ya barış» şiarını yükseltmek gerekir. Emekçiler ve ezilenler onların çıkarlarını savunma iddiasında olanların ödevi budur.

KÖZ 2013 Dünya Barış Günü'nde ve bilhassa onu takip edecek olan süreçte soyut savaş/barış tekerlemelerine kapılmadan gerici AKP hükümetinden kurtulmak onun yerini kapmaya hazırlanan gerici CHP'nin önünü kesmek üzere emekçilerin ve ezilenlerin birleşik kitlesel muhalefetinin örgütlenmesi doğrultusundaki girişimlerin parçası olmaya devam edecektir.

2013 1 Eylül'ünün 2014 seçimlerinde AKP'nin foyasının meydana çıkması ve CHP'nin önünün kesilmesiyle sonuçlanması yolunda bir adım olmasının koşulu da budur.

Gerici Savaşına Karşı Rojava İle Saf Tut!